

case în toată lumea - Italia

Casa mea din Umbria

**Eu și soțul meu,
Domenico, am
transformat o ruină
într-o casă de vis.
Iată-i povestea.**

ELIZABETH HELMAN-MINCHILLI

- Locuiește la Roma împreună cu soțul său, Domenico Minchilli, de profesie arhitect (dminchilli@libero.it, tel.: 0039 06 683 2206). Concediile și timpul liber și le petrec aici, în casa lor de vacanță, cu familia și prietenii.
- Încăperea preferată este bucătăria, pentru că este pasionată de gătit.
- Casa poate fi închiriată. Informații la: ehminchilli@libero.it

Deși atât soțul meu, cât și eu avem experiență în domeniul amenajărilor de case în Italia (el le realizează proiectul, iar eu scriu despre ele), experiența din care cu adevărat am învățat ce înseamnă să renovezi și să decorezi o casă a fost cea a propriului nostru cămin. Domenico lucrează în Umbria de câțiva ani ca arhitect. În fiecare vară obișnuim să închiriem o casă în zonă. Astfel am început să cunoaștem oamenii de aici și locurile pitorești de pe lângă Todî. Ne doream foarte mult să avem aici propria noastră casă, dar bugetul restrâns nu ne permitea acest lucru. În plus, popularitatea zonei creștea de la an la an, ceea ce făcea aproape

case în toată lumea

DESPRE CASĂ pe scurt

Se află în Todî, Umbria, provincia Perugia

Renovarea a durat 9 luni

Împărțirea suprafeței: 4 niveluri

- demisol parțial: apartament pentru oaspeți
- parter: living, dining, bucătărie, baie, spălătorie, cămară
- etaj: hol, trei dormitoare (două dintre ele cu băi proprii), terasă
- mansardă: un dormitor

Terasa acoperită aparține dormitorului principal și este un element adăugat construcției în timpul renovării.

Apartamentul de oaspeți se află la parter și are intrare separată.

► imposibil să ne găsim casa perfectă. Am urmat aproape orice pistă de căutare. Un tâmplar pe care îl cunoștea Domenico ne-a arătat o construcție lăsată în paragină, care părea locul perfect. Asta până când am descoperit că în apropiere era o fermă de porci, iar mirosul devenea uneori insuportabil. O altă fermă ne-a scăpat printre degete la o licitație. Apoi, într-o zi, în timp ce beam un cappuccino la terasa locală, poștașul ne-a întrebat de ce suntem așa de triști (probabil că arătam destul de abătuți). I-am spus că ne pierduserăm speranțele de a găsi o ruină pe care să o renovăm... El a zâmbit și ne-a spus că știe locul perfect. Noi însă mai auziserăm asta de nenumărate ori înainte și nu eram foarte încrezători. Totuși am notat adresa "casei Tomasso".

Deși știam zona ca în palmă, la platoul pe care se află casa nu ajunseserăm niciodată. Am urcat dealul și când am ajuns sus am văzut o căsuță de piatră, părăginită, acoperită de viță de vie. Priveliștea ne-a lăsat fără cuvinte: terenuri arate alternau cu păduri și loturi cultivate cu viță de vie. Undeva în depărtare se vedea și un castel cu creneluri. Am știut pe loc că găsiserăm ceea ce căutam: micul nostru paradis. ►

*Dozaj potrivit
de lemn, piatră
și teracotă*

case în toată lumea

► Ne luase doi ani de zile să găsim o casă, iar apoi a mai durat un an să-l convingem pe Tomasso să vândă. Fiica noastră cea mică, Emma, nu se născuse încă când ne-am apucat să li dăm ruinei pe care o cumpăraserăm o a doua viață, astfel încât să fie încăpătoare pentru o familie cu doi copii.

Domenico amenajase o grămadă de astfel de case în Umbria și Toscana, iar eu cumpăram constant multe reviste de arhitectură și design interior. Știam exact ce ne doream și, cel mai important, știam în ce capcane puteam cădea și cum să le evităm. Astfel, aventurile noastre în odiseea amenajării mult doritei case nu au durat foarte mult, iar totul a mers strună: după nouă luni de renovări ne petrecream prima noapte sub noul acoperiș.

Casa, asemenea multora din zonă, a fost inițial concepută pentru necesitățile a două familii. Două scări exterioare duceau către două apartamente separate, aflate la etaj, iar parterul era rezervat animalelor din gospodărie. În timpul amenajărilor, când curățam casa de vița de vie care o invadase în totalitate, am decoperit că avea și demisol.

Îmi place să gătesc și gătesc destul de des, de aceea am știut de la bun început că bucătăria urma să fie cea mai importantă încăpere din casă. În compartimentarea inițială a casei, bucătăria se afla la etaj, ceea ce ar fi fost destul de nepractic. Astfel am ales să dărâmam un perete interior, ce despărțea două foste grajduri, și să creăm un spațiu amplu în care să amenajăm atât bucătăria, cât și diningul. Când ne-am apucat de realizarea bucătăriei, lista de necesități era destul de lungă. Din fericire, spațiul generos ne permitea să înglobăm aici aproape toate lucrurile pe care visam să le am. ►

Sunt foarte încântată că am dotat bucătăria cu tot ce aveam nevoie. Blaturile de lucru sunt din lemn de stejar. Insula are și câteva rafturi pentru cărți, inclusiv de bucate. Fereastra de deasupra chiuvetei dă în spatele casei, unde avem o grădină de legume.

Echilibru bun între spațiu și funcționalitate

La parter, în zona de zi, spațiile comunică între ele. Atât dinigul, cât și zona de conversație se văd din bucătărie. Îmi place că atunci când am de lucru în bucătărie, teritoriul meu, pot vedea focul din cămin. Scara care face legătura între parter și etaj este un element nou al casei (inițial legătura cu etajul se făcea printr-o scară exterioară, la care am renunțat). Fresca de pe perete reproduce motive etrusce și este semnată de pictorul newyorkez Matthew Imperiale.

case în toată lumea

► De-a lungul anilor pădurea de lângă casă s-a extins și mulți copaci obturau priveliștea minunată a dealurilor. Am tuns câțiva dintre copacii din fața casei pentru a avea mai multă lumină, deși ne plăcea senzația de protecție pe care ne-o dădeau aceștia. În afară de pereții exteriori, casa nu mai avea nimic intact. Acoperișul era distrus, lemnul era putrezit, iar ușile și ferestrele lipseau cu desăvârșire. Casa era o ruină... Nici nu ne puteam da seama cum erau dispuse încăperile la interior, pentru că nu aveam cum să pătrundem în casă din cauza atâtor elemente căzute pe podea. Firma de construcții pe care o contractaserăm ne-a spus de nenumărate ori că ar fi fost mai ușor să dărâmam casa și să o luăm de la zero. Noi însă țineam foarte tare să păstrăm cât mai mult din vechea construcție, chiar dacă acest lucru presupunea eforturi mult mai mari și o nesiguranță în ceea ce privește bugetul pentru renovarea casei, pentru că nu aveai cum să prevezi tot felul de probleme ce puteau apărea pe parcurs și care necesitau cheltuieli.

Pe măsură ce se reconsolidau fundația și se reconstruiau pereții, eu și soțul meu am început să căutăm elementele care urmau să ofere casei noastre acel aer *cosy* pe care ni-l dorim cu toții.

În dormitorul matrimonial fereastra din fața patului, care îți permite să admiri întreaga vale, a fost un element adăugat în timpul renovării.

Dormitorul nostru are acces la o mică terasă acoperită, pe care casa nu o avea inițial. Este un sentiment extraordinar de relaxant să privești valea în

Baie pentru doi: chiuvete tete à tete și rustic italianesc

Sfat CasaLux

Îți construiești casa și vrei o baie spațioasă?

- Dacă peisajul înconjurător merită, montează ferestre mari! Amplasează cada în dreptul ferestrei ca să te simți răsfățat de natură!

- Rezervă loc și pentru una-două etajere pentru cărți sau reviste! De ce nu? Poți citi în timp ce faci o baie fierbinte.

- Instalează două chiuvete - este o soluție foarte practică pentru o baie matrimonială. Preia exemplul din baia soților Minchilli și așază lavoarele *face to face!*

Reședința noastră permanentă este la Roma, un apartament micuț în centrul istoric al orașului, unde baia este foarte îngustă. Așa că am dorit ca în Todi să avem o baie spațioasă. Cele două lavoare sunt așezate față în față. Pardoseala a fost placată cu plăci de teracotă realizate manual. Friza decorativă este realizată din plăci de faianță, de la Vietri, pictate manual.

Dictionar CasaLux

Ce înseamnă shabby chic?

Shabby este un termen englezesc care, conform dicționarului, înseamnă *ponosit*. De altfel, stilul își are originea în Marea Britanie și descrie o amenajare peste care timpul a lăsat urme sau peste care pare că a trecut patina timpului. Un decor în care obiecte mai vechi sau mai noi, antichizate natural sau artificial, creează un decor studiat "ponosit", dar foarte șic și de efect. Una dintre caracteristicile principale ale acestui stil o reprezintă culorile naturale, neutre combinate cu mult alb. Se pare că termenul a apărut pentru prima dată în revista *The World of Interiors*, în anii '80, și tot de atunci a început să derumească un stil.

Shabby chic este și numele unei firme americane de mobilier și accesorii pentru casă, înființată de Rachel Ashwell (www.shabbychic.com).

► materiale pe care le cunoște deja și a adunat 14 uși vechi, *antique*. Constructorul nostru a făcut rost de niște piatră veche de pavaj din piața din Todi, pe care noi am folosit-o pentru trepte.

Textura materialelor a fost un criteriu important pentru noi în alegerea obiectelor și a finisajelor. Astfel, am folosit plăci de teracotă pentru pardoselile întregului parter. Noi am preferat să le păstrăm look-ul lor natural, mat, decât să le ceruim pentru a le da un aspect lucios, așa cum procedează majoritatea.

La etaj, unde se află zona de odihnă, unul dintre dormitoare l-am finisat cu dușumea. În Italia, cel puțin în această zonă, lemnul este foarte rar folosit pentru finisare, deoarece teracota este materialul lor tradițional. Un prieten de-al nostru, Paolo,

Am finisat pereții acestei mici camere de oaspeți de la etaj într-o nuanță optimistă de galben, care amplifică lumina.

În baia ficei noastre am folosit plăci mici de porțelan și de teracotă pentru finisarea cabinei de duș.

Masă pe terasă sau relaxare la piscină?

Pergola susține vița de vie, pe care cresc struguri de masă foarte gustoși. Accesul pe terasă se face foarte ușor din bucătărie.

Piscina este zidită, din beton. Interiorul a fost finisat cu vopsea gri închis, de aceea apa pare mai închisă la culoare.

► am făcut dușumeaua. Tot el a și montat-o. Parfumul de pin se simte încă și acum în casă, ceea ce nu făcuse parte din planurile noastre, a fost așa ca un... bonus. Una dintre cele mai importante decizii legate de design a fost de fapt un experiment. Domenico voia de mult să încerce să pigmenteze tencuiala direct, fără să mai fie astfel nevoie să mai dea un strat de vopsea peste ea. Știa că acest detaliu va face ca textura pereților să dea încăperilor personalitate. Muncitorii cu care lucram, care nu mai aplicaseră metoda asta înainte, ezitau să încerce. În cele din urmă, Dante, șeful echipei, a zdrobit teracota, până a făcut-o praf (la propriu), apoi a încorporat-o în tencuiala ce urma să fie aplicată pe perete, în care a adăugat pigmenți naturali, cumpărați de Domenico de la Roma. Rezultatul a fost splendid. În fiecare cameră pereții arată ușor diferit. Toți sunt în nuanțe naturale de pământuri, ceea ce dă casei un aer ospitalier, pe care îl remarcă toată lumea.

Ne simțim minunați în această casă, pe care am căutat-o atâta timp, și ne dorim ca și oaspeții noștri să o găsească la fel de primitoare. Grădina și terasele te invită să iei masa afară, în aer liber, iar piscina la